



ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 910/20003/13

21.05.14

Господарський суд міста Києва у складі **головуючого судді Чинчин О.В.**, судді **Стасюка С.В.**, судді **Любченко М.О.**, при секретарі судового засідання **Козаковій І.В.**, розглянув у закритому судовому засіданні справу

за позовом Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк»

до 1. Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України;
2. Приватного підприємства «Нива-В.Ш.»;
3. Товариства з обмеженою відповідальністю «Підйомні машини»

Треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі»;
2. Міністерство фінансів України;

про визнання договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного за результатами проведення аукціону, недійсним та застосування наслідків недійсності Договору

за участю Прокуратури м. Києва

Представники сторін:

від Позивача: 1. Лис І.В. (представник за довіреністю);
2. Старіков Є.О. (представник за довіреністю);

від Відповідача 1: не з'явились;

від Відповідача 2: не з'явились;

від Відповідача 3: Каменський Д.Г. (представник за довіреністю);

від Третьої особи 1: Чернюк О.В. (фінансовий директор);

від Третьої особи 2: не з'явились;

від Прокуратури: Греськів І.В.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

Публічне акціонерне товариство акціонерний банк «Укргазбанк» (надалі також – «Позивач», «Банк») звернулось до Господарського суду міста Києва з позовом до Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України (надалі також – «Відповідач-1», «ВПВР ДВС України»), Приватного підприємства «Нива-В.Ш.» (надалі також – «Відповідач-2», «ПП «Нива-В.Ш.»), Товариства з обмеженою відповідальністю



*1*5585311*1*

«Підйомні машини» (надалі також – «Відповідач-3», «ТОВ «Підйомні машини»), Треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, - Товариство з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» (надалі також – «Третя особа-1», «ТОВ «Міжнародний центр торгівлі») та Міністерство фінансів України (надалі також – «Третя особа-2») про:

1. визнання недійсним договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного між Приватним підприємством «Нива-В.Ш.» та Товариством з обмеженою відповідальністю «Підйомні машини» за результатами проведення аукціону 08.07.2013 року, оформленого Протоколом проведення аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» № 13/25/1 від 08.07.2013 року, та Актом державного виконавця про проведення аукціону № 33599767/5 від 26.07.2013 року;

2. визнання недійсними прилюдних торгів, проведених 08.07.2013 року Приватним підприємством «Нива-В.Ш.» у формі аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі»;

3. застосування наслідків недійсності договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного за результатами проведення аукціону 08.07.2013 року, а саме: зобов'язання ТОВ «Підйомні машини» повернути ПП «Нива-В.Ш.» все майно, одержане за недійсним договором купівлі-продажу.

Позовні вимоги вмотивовано тим, що 27 вересня 2007 року між Відкритим акціонерним товариством акціонерний банк «Укргазбанк» та Товариством з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» укладено Кредитний договір № 124. У зв'язку з невиконанням Третьою особою-1 обов'язків за Кредитним договором, Банк звернувся до Господарського суду м. Києва з позовною заявою до ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» про стягнення заборгованості за Кредитним договором. Так, Рішенням Господарського суду міста Києва від 05.12.2011 року у справі № 27/217 позовну заяву Банку було задоволено з розстроченням виконання рішення. Постановою Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 року у справі № 27/217 рішення в частині стягнення пені було змінено, в решті залишено без змін. В подальшому, Постановою Вищого господарського суду України від 29.05.2012 року постанову Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 року та рішення Господарського суду міста Києва від 05.12.2011 року в частині надання розстрочки виконання рішення скасовано. 27.03.2012 року Господарським судом міста Києва по справі № 27/217 був виданий Наказ на стягнення з ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» на користь Позивача грошових коштів. На підставі Наказу Господарського суду м. Києва, 10.07.2012 року державним виконавцем Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України була винесена Постанова про відкриття виконавчого провадження № 33599767. 28.02.2013 року ВПВР ДВС України було проведено опис та арешт майна боржника, за результатами якого було складено Акт опису й арешту майна серії АА № 045674. ВПВР ДВС України 11.03.2013 року винесено Постанову про призначення експерта, суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні ТОВ «Оціночна компанія «Вега» в особі Макогона Валентина Валентиновича. 23.04.2013 року експертом було складено Звіт про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд та Висновок про ринкову вартість майна – конструктивних елементів підймальних споруд, що перебувають на балансі ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» Відповідно до Звіту, ринкова вартість конструктивних елементів підймальних споруд складає 4 902 000 гривень 00 копійок з округленням. Постановою ВПВР ДВС України від 13.06.2013 року Публічне акціонерне товариство «Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів» в особі начальника служби оцінки Снегурової Ю.Б. призначено експертом, суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання для участі у виконавчому провадженні в якості рецензента. За результатами рецензування Звіту про визначення ринкової вартості

КОПИТ
СЕРПЕТАР
КОЗАРОВА



*1*5585311*1*

конструктивних елементів підймальних споруд, 18.06.2013 року рецензентом була складена Рецензія, згідно загального висновку якої, Звіт у цілому відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна, але має незначні недоліки, що не вплинули на достовірність оцінки. Позивач зазначає, що Банк, в порушення частини 3 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження», не був повідомлений про результати рецензування Звіту про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд. При ознайомленні з матеріалами виконавчого провадження, Банку стало відомо, що 08.07.2013 року ПП «Нива-В.Ш.» було проведено аукціон, за результатами якого майно ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» було продане ТОВ «Підйомні машини». Продаж вказаного майна підтверджується Протоколом проведення аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» № 13/25/1 від 08.07.2013 року та Актом державного виконавця про проведення аукціону від 26.07.2013 року. Так, Позивач вважає, що прилюдні торги з реалізації рухомого майна Боржника, проведені у формі аукціону, а також договір купівлі-продажу цього майна, укладений за результатами проведення аукціону, оформлений Протоколом про проведення аукціону та Актом про проведення аукціону мають бути визнані недійсними, оскільки: 1) відповідно до Заявки на реалізацію арештованого майна від 21.06.2013 року № 13-0-35-1785/5/5 державним виконавцем не додано до неї копії правостановлюючих документів та документів про властиві характеристики майна, яке передається на реалізацію, що позбавляє можливості встановити яке саме майно передано на реалізацію та його відповідність характеристикам, які підлягають заявленню про лот під час аукціону; 2) за результатами торгів від 08.07.2013 року було продано інше майно, ніж те, яке передавалося державним виконавцем на реалізацію. Фактично були реалізовані цілісні підймальні споруди, які не передавались державним виконавцем на реалізацію; 3) як вбачається зі Звіту суб'єкта оціночної діяльності, оцінено було зовсім інше майно, відсутнє в Акті опису й арешту державного виконавця. Таким чином, оспорюваним договором купівлі-продажу було порушено порядок визначення ціни договору, оскільки вартість майна, яке згодом було передано на реалізацію до ПП «Нива-В.Ш.», визначено всупереч вимогам статей 52, 57, 58 та 62 Закону України «Про виконавче провадження».

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 17.10.2013 р. порушено провадження у справі № 910/20003/13, залучено до участі в справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, Товариство з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі», судові засідання призначено на 06.11.2013 р.

06.11.2013 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Приватного підприємства «Нива-В.Ш.» надійшло клопотання про відкладення розгляду справи у зв'язку з неможливістю уповноваженого представника бути присутнім в призначеному судовому засіданні.

Через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) 06.11.2013 року від представника Відповідача-3 на виконання вимог ухвали суду про порушення провадження у справі надійшов письмовий відзив на позовну заяву з додатками, в якому зазначено, що знання або незнання Позивачем дати проведення торгів жодним чином не є підставою для визнання недійсним Протоколу проведення торгів. Також зазначено, що твердження Позивача що Відповідач-2 нібито не отримав від Відповідача-1 правостановлюючих документів на майно суперечать документам, які наявні в матеріалах виконавчого провадження. Крім того, Відповідач-3 зазначає, що назви конструктивних елементів, зазначені у специфікаціях до контрактів, назви конструктивних елементів, зазначені Відповідачем-1 в Акті опису й арешту майна, назви конструктивних елементів, зазначені в Звіті про оцінку майна, назви конструктивних елементів, зазначені в протоколі торгів збігаються.

06.11.2013 року до Господарського суду міста Києва від Знімальної групи Товариства



з обмеженою відповідальністю “Банківське телебачення” надійшла заява про надання дозволу на проведення аудіо- та відеозапису в залі судового засідання під час розгляду справи № 910/20003/13.

Також, до Господарського суду міста Києва 06.11.2013 року від журналіста/ЗМІ НАБУ Бобесюка Д.Д. надійшла заява про надання дозволу на проведення аудіозапису в залі судового засідання під час розгляду справи № 910/20003/13.

В судове засідання з'явилися 06.11.2013 року: представники позивача, представник відповідача-1, представник відповідача-3. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином, вимоги ухвали суду про порушення провадження у справі не виконали. Представник відповідача-1 на виконання вимог Ухвали суду про порушення провадження у справі надав письмовий відзив на позовну заяву та належним чином завірені копії матеріалів виконавчого провадження ВП № 33599767. В відзиві зазначено, що вчинені державним виконавцем дії щодо проведення опису й арешту майна та визначення вартості описаного майна здійсненні у відповідності до Закону України «Про виконавче провадження». Також зазначено, що Законом не визначено обов'язку державного виконавця щодо надсилання результатів рецензування сторонам. Крім того, звертається увага на те, що відповідно до матеріалів виконавчого провадження заявка державного виконавця щодо аукціону відповідає вимогам пункту 3.1. Порядку.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.11.2013 року, оголошеною в судовому засіданні, відмовлено в задоволенні клопотань знімальної групи Товариства з обмеженою відповідальністю “Банківське телебачення” та журналіста/ЗМІ НАБУ Бобесюка Д.Д. щодо проведення відео- та звукозапису по справі № 910/20003/13.

Представник позивача в судовому засіданні подав Заяву про повідомлення Прокуратуру міста Києва про розгляд справи № 910/20003/13, оскільки існує реальна загроза порушення інтересів держави в особі Міністерства фінансів України, як органу управління державного банку – Публічного акціонерного товариства акціонерний банк “Укргазбанк”.

Суд, ознайомившись з поданою Заявою, на підставі положень норм чинного законодавства України, прийшов до висновку, що подана Публічним акціонерним товариством акціонерний банк “Укргазбанк Заява не підлягає задоволенню.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.11.2013 року відкладено розгляд справи на 20.11.2013 рік у зв'язку з нез'явленням представника відповідача 2, представника третьої особи, поданим клопотанням представника відповідача 2 про відкладення розгляду справи, невиконанням вимог ухвали суду про порушення провадження у справі.

08.11.2013 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Товариства з обмеженою відповідальністю “Підйомні машини” надійшло клопотання про розгляд справи у закритому судовому засіданні у зв'язку з тим, що спір пов'язаний з комерційною та банківською таємницею.

13.11.2013 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Державної виконавчої служби України надійшло клопотання про розгляд справи № 910/20003/13 без участі уповноваженого представника.

20.11.2013 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від журналіста/ЗМІ Товариства з обмеженою відповідальністю “Банківське телебачення” надійшла заява про надання дозволу на проведення аудіо-та відеозапису в залі судового засідання під час розгляду справи № 910/20003/13.



Ухвалою Господарського суду м. Києва від 20.11.2013 року задоволено клопотання Товариства з обмеженою відповідальністю "Підйомні машини", розгляд справи №910/20003/13 ухвалено здійснювати в закритому судовому засіданні.

Також, Ухвалою Господарського суду м. Києва від 20.11.2013 року відмовлено у задоволенні клопотання журналіста/ЗМІ Товариства з обмеженою відповідальністю "Банківське телебачення" щодо проведення відео- та звукозапису по справі № 910/20003/13.

20.11.2013 року в судове засідання з'явилися: представники позивача, представник відповідача-2, представник відповідача-3. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином. Представник позивача на виконання вимог ухвали суду надав усні пояснення по суті спору та подав письмові пояснення. Представник відповідача-2 на виконання вимог ухвали суду про порушення провадження у справі подав додаткові докази по справі, проти позову заперечив в повному обсязі. Представник відповідача-3 проти позову заперечив, вважаючи його необґрунтованим та таким, що не підлягає задоволенню.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 20.11.2013 року відкладено розгляд справи на 11.12.2013 року.

11.12.2013 року в судове засідання з'явилися: представники позивача та представник відповідача-3. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про поважні причини неявки Суд не повідомили, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином. Представник позивача подав додаткові докази по справі, а саме: копії ухвал Господарського суду м. Києва від 21.10.2013 та від 30.10.2013 у справі № 27/217, ухвалених за результатами розгляду скарг Акціонерного банку "Укргазбанк" на дії відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України. Крім того, зазначив, що відповідні ухвали не набрали законної сили, оскільки Київським апеляційним господарським судом розглядаються відповідні апеляційні скарги, розгляд яких призначено на 17.12.2013 рік. Також, представник позивача подав клопотання про відкладення розгляду справи для надання додаткових доказів по справі, а саме: Постанов Київського апеляційного господарського суду за апеляційним скаргами Публічного акціонерного товариства акціонерний банк "Укргазбанк" на ухвали Господарського суду м. Києва від 21.10.2013 та від 30.10.2013 у справі № 27/217.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 11.12.2013 року відкладено розгляд справи на 25.12.2013 рік у зв'язку з нез'явленням Відповідача 1, Відповідача 2, Третьої особи та поданим Клопотанням Позивача.

У зв'язку з перебуванням судді Чинчин О.В, у відпустці, Розпорядженням В.о. Голови Господарського суду м. Києва від 25.12.2013 року справу № 910/20003/13 передано для розгляду судді Любченко М.О.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 25.12.2013 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження суддею Любченко М.О., розгляд справи призначено на 22.01.2014 рік.

16.01.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від представника третьої особи надійшли письмові пояснення по суті спору, відповідно до яких ТОВ "Міжнародний центр торгівлі" повністю заперечує проти позовних вимог.

21.01.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Міністерства фінансів України надійшла заява про вступ у справу в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору.



У зв'язку з виходом судді Чинчин О.В. з відпустки, Розпорядженням Голови Господарського суду м. Києва від 22.01.2014 року справу № 910/20003/13 передано для розгляду судді Чинчин О.В.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 22.01.2014 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження суддею Чинчин О.В., розгляд справи призначено на 22.01.2014 рік.

22.01.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Прокуратури міста Києва надійшло повідомлення про вступ у справу на підставі ст. 36-1 Закону України "Про прокуратуру" та ст. 29 ГПК України.

22.01.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від представника третьої особи Чернюка О.В. надійшли письмові пояснення по суті спору та повідомлення про скасування довіреностей на представників Товариства з обмеженою відповідальністю "Міжнародний центр торгівлі", відповідно до наказу від 22.01.2014

В судове засідання 22.01.2014 року з'явилися: представники позивача, представник відповідача-3, представники третьої особи, представник прокуратури.

Суд, керуючись статтею 29 ГПК України, прийняв заяву Прокуратури м. Києва про вступ у справу уповноваженого представника у зв'язку з тим, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 10.06.2009 року № 567 ПАТ АБ "Укргазбанк" (Позивач) капіталізовано шляхом придбання 81,58 % акцій державою в особі Міністерства фінансів України, а тому відноситься до суб'єктів господарювання державного сектора економіки, що є достатньою підставою для вступу прокурора у справу.

Крім того, керуючись статтею 28 ГПК України, Суд допустив до участі в справі представників за довіреностями Товариства з обмеженою відповідальністю "Міжнародний центр торгівлі", директора та фінансового директора.

Суд, ознайомившись з матеріалами справи, прийшов до висновку щодо задоволення клопотання Міністерства фінансів України про вступ у справу в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні Позивача.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 22.01.2014 року відкладено розгляд справи на 06.02.2014 рік у зв'язку з нез'явленням представників Відповідача-1, Відповідача-2, залученням до участі в справі третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні Позивача.

06.02.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від представника (Чернюка О.В.) Третьої особи-1 надійшли додаткові докази по справі.

В судове засідання 06.02.2014 року з'явилися: представники позивача, представник відповідача-3, представники третьої особи-1, представник третьої особи-2, представник прокуратури. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про поважні причини неявки Суд не повідомили, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином. Представники позивача в судовому засіданні подали додаткові письмові пояснення по справі та підтримали позовні вимоги в повному обсязі. Представник відповідача-3 проти позову заперечив в повному обсязі. Представник третьої особи-1 (Чернюк О.В.) підтримав позовні вимоги в повному обсязі. Представник третьої особи-1 (Литовченко Ю.П.) заперечив проти задоволення позовних вимог в повному обсязі. Представник третьої особи-2 підтримав позовні вимоги в повному обсязі та просив позов задовольнити.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.02.2014 року відкладено розгляд



справи на 26.02.2014 рік у зв'язку з нез'явленням представників Відповідача 1, Відповідача 2, невиконанням вимог ухвали суду.

26.02.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Позивача на виконання вимог ухвали суду надійшли додаткові письмові пояснення з посиланням на відповідні докази.

У зв'язку з перебуванням судді Чинчин О.В. у відпустці, Розпорядженням В.о. Голови Господарського суду м. Києва від 26.02.2014 року справу № 910/20003/13 передано для розгляду судді Привалову А.І.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 26.02.2014 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження суддею Приваловим А.І., розгляд справи призначено на 19.03.2014 рік.

18.03.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Міністерства фінансів України надійшли письмові пояснення по суті спору.

19.03.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від ПП "НИВА-В.Ш." надійшло клопотання про відкладення розгляду справи, призначеної на 19.03.2014 рік у зв'язку з неможливістю уповноваженого представника бути присутнім в судовому засіданні.

У зв'язку з перебуванням судді Привалова А.І. на лікарняному, Розпорядженням Голови Господарського суду м. Києва від 19.03.2014 року справу № 910/20003/13 передано для розгляду судді Босому В.П.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 19.03.2014 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження суддею Босим В.П., розгляд справи призначено на 02.04.2014 рік.

24.03.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Відповідача-2 надійшов письмовий відзив на позовну заяву, відповідно до якого ПП "НИВА-В.Ш." повністю заперечує проти задоволення позовних вимог.

У зв'язку з виходом судді Чинчин О.В. з відпустки, Розпорядженням Голови Господарського суду м. Києва від 02.04.2014 року справу № 910/20003/13 передано для розгляду судді Чинчин О.В.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 02.04.2014 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження суддею Чинчин О.В., розгляд справи призначено на 02.04.2014 рік.

02.04.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Позивача надійшло клопотання про призначення колегіального розгляду справи № 910/20003/13 у зв'язку з її складністю.

02.04.2014 року в судове засідання з'явились: представники позивача, представник відповідача-3, представник прокуратури. Інші представники сторін в судове засідання не з'явились, про поважні причини неявки Суд не повідомили, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином. Представники позивача підтримали клопотання про призначення колегіального розгляду справи.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 02.04.2014 року призначено колегіальний розгляд справи № 910/20003/13 у складі трьох суддів у зв'язку з її складністю.



Розпорядженням Голови Господарського суду м. Києва від 02.04.2014 року призначено колегіальний розгляд справи № 910/20003/13 за позовом Публічного акціонерного товариства акціонерний банк "Укргазбанк" до Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України, приватного підприємства "Нива-В.Ш.", Товариства з обмеженою відповідальністю "Підйомні машини", за участі третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору: Товариства з обмеженою відповідальністю "Міжнародний центр торгівлі", Міністерства фінансів України, про визнання договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного за результатами проведення аукціону, недійсним та застосування наслідків недійсності Договору, за участі Прокуратури міста Києва, у складі: суддя Чинчин О.В. (головуючий), судді – Любченко М.О., Стасюк С.В.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 02.04.2014 року справу № 910/20003/13 прийнято до провадження колегією суддів, розгляд справи призначено на 16.04.2014 рік.

16.04.2014 року в судове засідання з'явилися: представники позивача, представник відповідача-3, представник прокуратури та надали усні пояснення по суті спору. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про поважні причини неявки Суд не повідомили, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином.

Ухвалою Господарського суду м. Києва 16.04.2014 року відкладено розгляд справи на 14.05.2014 рік у зв'язку з нез'явленням представників Відповідача 1, Відповідача 2, Третіх осіб.

14.05.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Позивача надійшли документи для долучення до матеріалів справи.

14.05.2014 року в судове засідання з'явилися: представники позивача, представник відповідача-3, представник третьої особи-1, представник прокуратури та надали усні пояснення по суті спору. Інші представники сторін в судове засідання не з'явилися, про поважні причини неявки Суд не повідомили, про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином.

На підставі викладеного, у зв'язку з нез'явленням представників Відповідача 1, Відповідача 2, Третьої особи 2, Ухвалою Господарського суду міста Києва від 14.05.2014 року відкладено розгляд справи на 21.05.2014 року

21.05.2014 року через загальний відділ діловодства суду (канцелярію) від Позивача надійшли Письмові пояснення, в яких зазначено, що позовні вимоги щодо застосування реституції повністю узгоджуються з приписами законодавства.

В судовому засіданні 21.05.2014 року представники Позивача підтримали вимоги та доводи позовної заяви. Представник Відповідача-3 проти задоволення позовних вимог заперечив. Представники Третьої особи-1 та Прокуратури надали суду усні пояснення щодо позовних вимог. Представники Відповідача-1, Відповідача-2, Третьої особи-2 в судове засідання не з'явилися, про поважні причини нез'явлення суд не повідомили, про час та місце судового засідання були повідомлені належним чином, що підтверджується відміткою про відправлення на Ухвалі Господарського суду міста Києва від 14.05.2014 року.

За таких обставин, незважаючи на те, що представники Відповідача-1, Відповідача-2, Третьої особи-2 в судове засідання 21.05.2014 року не з'явилися, за висновками суду, наявні у матеріалах справи документи достатні для прийняття повного та обґрунтованого судового рішення, а неявка вказаних учасників судового спору не перешкоджає вирішенню справи по суті.

Відповідно до статті 82 Господарського процесуального кодексу України рішення у даній справі прийнято у нарадчій кімнаті за результатами оцінки доказів, поданих сторонами.

В судовому засіданні 21 травня 2014 року, на підставі статті 85 Господарського процесуального кодексу України, оголошено вступну та резолютивну частини Рішення.

Відповідно до статті 81-1 Господарського процесуального кодексу України, в судовому засіданні складено протокол.

Розглянувши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ

Рішенням Господарського суду міста Києва від 05.12.2011 р. у справі № 27/217 позов Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» до Товариства з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» задоволено в повному обсязі, стягнуто з ТОВ "Міжнародний центр торгівлі" на користь ПАТ АБ "Укргазбанк" 855 607,00 доларів США строкової заборгованості по кредиту, 117 439,00 доларів США простроченої заборгованості по кредиту, 295 172,12 доларів США строкової заборгованості по процентам, 5 928,37 доларів США строкової заборгованості по процентам, 17 894,00 доларів США простроченої заборгованості по процентам, 6 419,23 грн. пені за несвоєчасне повернення кредиту та 1 988,51 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів, 25 500,00 грн. витрат по сплаті державного мита, 236,00 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу; виконання судового рішення розстрочено до червня 2015 року включно з оплатою частинами суми заборгованості згідно графіку.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 р. рішення Господарського суду міста Києва від 05.12.2011 р. у справі № 27/217 в частині стягнення з ТОВ "Міжнародний центр торгівлі" на користь ПАТ АБ "Укргазбанк" 6 419,23 грн. пені за несвоєчасне повернення кредиту та 1 988,51 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів змінено; стягнуто з ТОВ "Міжнародний центр торгівлі" на користь ПАТ АБ "Укргазбанк" 44 094,42 грн. пені за несвоєчасне повернення кредиту та 7 333,68 грн. пені за несвоєчасну сплату процентів; в іншій частині рішення господарського суду міста Києва від 05.12.2011 р. у справі № 27/217 залишено без змін.

27.03.2012 року Господарським судом міста Києва видано Наказ на виконання рішення Господарського суду міста Києва № 27/217 від 24.01.2012 року, зміненого постановою Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 року, яка набрала законної сили 15.03.2012 року.

Постановою Вищого господарського суду України від 29.05.2012 року у справі №27/217 Постанову Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 р. та рішення господарського суду міста Києва від 05.12.2011 р. у справі № 27/217 в частині надання розстрочки виконання рішення строком з грудня 2011 року по червень 2015 року скасовано, прийнято в цій частині нове рішення, яким в задоволенні заяви Товариства з обмеженою відповідальністю "Міжнародний центр торгівлі" про розстрочку виконання рішення суду відмовлено. В іншій частині постанову Київського апеляційного господарського суду від 12.03.2012 р. у справі № 27/217 залишено без змін.

Постановою про відкриття виконавчого провадження ВП № 33599767 від 10.07.2012р. державним виконавцем Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України відкрито виконавче провадження по виконанню Наказу Господарського суду міста Києва від 27.03.2012 р. № 27/217.

28.02.2013 року державним виконавцем Відділу примусового виконання рішень державної виконавчої служби України описано майно ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» та накладено на нього арешт, про що складено Акт опису й арешту майна серії АА № 045674.

Постановою про визначення експерта, суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні від 11.03.2013 р. ВП № 33599767 призначено ТОВ «Оціночна компанія «ВЕГА» в особі Макогона Валентина Валентиновича експертом, суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання у виконавчому провадженні з примусового виконання наказу №27/217.

За результатами проведеної оцінки майна боржника, 23.04.2013 р. ТОВ «Оціночна компанія «ВЕГА» було складено Звіт про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд, відповідно до якого ринкова вартість конструктивних елементів підймальних споруд боржника складає 4 902 000,00 грн. без ПДВ.

У зв'язку з непогодженням з вартістю, вказаною в Звіті про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд від 23.04.2013 року, Товариством з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» 7.06.2013 року було подано клопотання про проведення його рецензування у встановленому законом порядку.

Постановою про призначення експерта, суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні від 13.06.2013 р. ВП №33599767 державним виконавцем призначено ПАТ Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів» в особі начальника служби оцінки Снегурової Юлії Борисівни для проведення рецензування висновку з експертної оцінки майна, виконаного суб'єктом оціночної діяльності – ТОВ «Оціночна компанія «ВЕГА».

Рецензією, складеною начальником служби незалежної оцінки 17.06.2013 р., встановлено, що звіт про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд від 23.04.2013 р. відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна, але має незначні недоліки, що не вплинули на достовірність оцінки.

Як вбачається з матеріалів справи, 21.06.2013 року Державною виконавчою службою України направлено Генеральному директору ПП «Нива-В.Ш.» Заявку про реалізацію арештованого майна, що належить Товариству з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі».

Також, 21.06.2013 року між Державною виконавчою службою України та ПП «Нива-В.Ш.» укладено Договір № 13/25 про надання послуг по організації і проведенню аукціону з реалізації арештованого рухомого майна на підставі Наказу Господарського суду міста Києва від 27.03.2012 р. № 27/217 та Акту опису й арешту майна від 28.02.2013 року серії АА №045674.

08.07.2013 року Проведено аукціон з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі», оформлений Протоколом № 13/25/1 від 08.07.2013 року.

Відповідно до Протоколу № 13/25/1 від 08.07.2013 року, переможцем аукціону з реалізації конструктивних елементів підймальних споруд визначено ТОВ «Підйомні



машини», ціна продажу 4 905 000,00 гривень.

Обґрунтовуючи заявлені позовні вимоги, Позивач зазначає, що прилюдні торги з реалізації рухомого майна Боржника, проведені у формі аукціону, а також договір купівлі-продажу цього майна, укладений за результатами проведення аукціону, оформлений Протоколом про проведення аукціону та Актом про проведення аукціону мають бути визнані недійсними, оскільки: 1) відповідно до Заявки на реалізацію арештованого майна від 21.06.2013 року № 13-0-35-1785/5/5 державним виконавцем не додано до неї копії правостановлюючих документів та документів про властиві характеристики майна, яке передається на реалізацію, що позбавляє можливості встановити яке саме майно передано на реалізацію та його відповідність характеристикам, які підлягають заявленню про лот під час аукціону; 2) за результатами торгів від 08.07.2013 року було продано інше майно, ніж те, яке передавалося державним виконавцем на реалізацію. Фактично були реалізовані цілісні підймальні споруди, які не передавались державним виконавцем на реалізацію; 3) як вбачається зі Звіту суб'єкта оціночної діяльності, оцінено було зовсім інше майно, відсутнє в Акті опису й арешту державного виконавця. Таким чином, оспорюваним договором купівлі-продажу було порушено порядок визначення ціни договору, оскільки вартість майна, яке згодом було передано на реалізацію до ПП «Нива-В.Ш.», визначено всупереч вимогам статей 52, 57, 58 та 62 Закону України «Про виконавче провадження».

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, та, враховуючи те, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, Суд вважає, що позовні вимоги Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» не підлягають задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до статті 1 Господарського процесуального кодексу України, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи (у тому числі іноземні), громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи і в установленому порядку набули статусу суб'єкта підприємницької діяльності (далі - підприємства та організації), мають право звертатися до господарського суду згідно з встановленою підвідомчістю господарських справ за захистом своїх порушених або оспорюваних прав і охоронюваних законом інтересів.

Кожний суб'єкт господарювання та споживач має право на захист своїх прав і законних інтересів (стаття 20 Господарського кодексу України).

Перелік основних способів захисту цивільних прав та інтересів визначається частиною 2 статті 16 Цивільного кодексу України, до яких, зокрема, відноситься визнання правочину недійсним. Аналогічні положення містить стаття 20 Господарського кодексу України.

В Постанові Верховного Суду України від 20.10.2012 року у справі № 6-116цс12 зазначено, що згідно із ч. 2 ст. 16, ч. 1 ст. 215 ЦК України одним із способів захисту порушеного права є визнання недійсним правочину, укладеного з недодержанням вимог, установлених чч. 1-3, 5, 6 ст. 203 цього Кодексу, зокрема, у зв'язку з невідповідністю змісту правочину ЦК України та іншим актам цивільного законодавства.

Виходячи з аналізу правової природи процедури реалізації майна на прилюдних торгах, яка полягає в продажу майна, тобто в забезпеченні переходу права власності на майно боржника, на яке звернено стягнення, до покупця – учасника прилюдних торгів, та враховуючи особливості, передбачені законодавством щодо проведення прилюдних торгів, складання за результатами їх проведення акта про проведення прилюдних торгів є



оформленням договірних відносин купівлі-продажу майна на публічних торгах, а відтак є правочином.

Отже, урахувавши те, що відчуження майна з прилюдних торгів відноситься до угод купівлі-продажу, така угода може визнаватись недійсною в судовому порядку з підстав недодержання в момент її вчинення вимог, які встановлені чч. 1-3 та 6 ст. 203 ЦК України (ч. 1 ст. 215 цього Кодексу).

За приписом статті 215 Цивільного кодексу України, підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього кодексу, а саме: зміст правочину не може суперечити цьому кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства; особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності; волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі; правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним; правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами), не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей.

Пунктом 2.1. Постанови №11 від 29.05.2013р. Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними" визначено, що вирішуючи спори про визнання правочинів (господарських договорів) недійсними, господарський суд повинен встановити наявність фактичних обставин, з якими закон пов'язує визнання таких правочинів (господарських договорів) недійсними на момент їх вчинення (укладення) і настання відповідних наслідків.

Відповідно до статей 215 та 216 Цивільного кодексу України суди розглядають справи за позовами: про визнання оспорюваного правочину недійсним і застосування наслідків його недійсності, про застосування наслідків недійсності нікчемного правочину.

Згідно із статтею 4-3 Господарського процесуального кодексу України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, обґрунтовують свої вимоги і заперечення поданими судом доказами.

Відповідно до статті 33 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини справи, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог та заперечень.

За приписами статті 43 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом, ніякі докази не мають для господарського суду заздальгідь встановленої сили.

За таких обставин, приймаючи до уваги положення Цивільного кодексу України та Господарського процесуального кодексу України, позивачем при зверненні до суду з вимогами про визнання договору недійсним повинно бути доведено наявність тих обставин, з якими закон пов'язує визнання угод недійсними.

Крім того, виходячи зі змісту статей 15, 16 Цивільного кодексу України, статті 20 Господарського кодексу України та Господарського процесуального кодексу України, застосування певного способу судового захисту вимагає доведеності належними доказами сукупності таких умов: наявності у позивача певного суб'єктивного права (інтересу); порушення (невизнання або оспорювання) такого права (інтересу) з боку відповідача;



належності обраного способу судового захисту (адекватність наявному порушенню та придатність до застосування як передбаченого законодавством), і відсутність (недоведеність) будь-якої з означених умов унеможливило задоволення позову.

Як вбачається з позовної заяви Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк», в обґрунтування своїх вимог Позивач посилається на те, що прилюдні торги з реалізації рухомого майна Боржника, проведені у формі аукціону, а також договір купівлі-продажу цього майна, укладений за результатами проведення аукціону, оформлений Протоколом про проведення аукціону та Актом про проведення аукціону мають бути визнані недійсними, оскільки: 1) відповідно до Заявки на реалізацію арештованого майна від 21.06.2013 року № 13-0-35-1785/5/5 державним виконавцем не додано до неї копії правостановлюючих документів та документів про властиві характеристики майна, яке передається на реалізацію, що позбавляє можливості встановити яке саме майно передано на реалізацію та його відповідність характеристикам, які підлягають заявленню про лот під час аукціону; 2) за результатами торгів від 08.07.2013 року було продано інше майно, ніж те, яке передавалося державним виконавцем на реалізацію. Фактично були реалізовані цілісні підіймальні споруди, які не передавались державним виконавцем на реалізацію; 3) як вбачається зі Звіту суб'єкта оціночної діяльності, оцінено було зовсім інше майно, відсутнє в Акті опису й арешту державного виконавця. Таким чином, оспорюваним договором купівлі-продажу було порушено порядок визначення ціни договору, оскільки вартість майна, яке згодом було передано на реалізацію до ПП «Нива-В.Ш.», визначено всупереч вимогам статей 52, 57, 58 та 62 Закону України «Про виконавче провадження».

Статтею 1 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у цьому Законі, що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, в межах повноважень та у спосіб, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню (далі - рішення).

Державний виконавець у процесі здійснення виконавчого провадження, зокрема, має право накладати арешт на майно боржника, опечатувати, вилучати, передавати таке майно на зберігання та реалізовувати його в установленому законодавством порядку (пункт 5 частини 3 статті 11 Закону України «Про виконавче провадження»)

Частинами 1 та 2 статті 25 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що державний виконавець зобов'язаний прийняти до виконання виконавчий документ і відкрити виконавче провадження, якщо не закінчився строк пред'явлення такого документа до виконання, він відповідає вимогам, передбаченим цим Законом, і пред'явлений до виконання до відповідного органу державної виконавчої служби. Державний виконавець протягом трьох робочих днів з дня надходження до нього виконавчого документа виносить постанову про відкриття виконавчого провадження. У постанові державний виконавець вказує про необхідність боржнику самостійно виконати рішення у строк до семи днів з моменту винесення постанови (у разі виконання рішення про примусове виселення боржника - у строк до п'ятнадцяти днів) та зазначає, що у разі ненадання боржником документального підтвердження виконання рішення буде розпочате примусове виконання цього рішення із стягненням з боржника виконавчого збору і витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, передбачених цим Законом. За заявою стягувача державний виконавець одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження може накласти арешт на майно та кошти боржника, про що виноситься відповідна постанова.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судом, за заявою стягувача - ПАТ



«Акціонерний банк «Укргазбанк», яку було подано 09.07.2012 року до Відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України, 10.07.2012р. відкрито виконавче провадження по виконанню Наказу Господарського суду міста Києва від 27.03.2012 р. №27/21.

У зв'язку з невиконанням Товариством з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» в добровільному порядку Рішення Господарського суду міста Києва за Наказом № 27/21 від 27.03.2012 р., 28.02.2013 державним виконавцем Відділу примусового виконання рішень державної виконавчої служби України описано майно ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» та накладено на нього арешт, про що складено Акт опису й арешту майна серії АА № 045674 та описане майно передано на відповідальне зберігання.

Відповідно до статті 54 Закону України «Про виконавче провадження», звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні та примусовій реалізації.

Статтею 57 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що арешт майна боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем, зокрема, шляхом проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту. Про проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту державний виконавець складає акт опису та арешту майна боржника. Під час проведення опису та арешту майна боржника державний виконавець має право оголосити заборону розпоряджатися ним, а в разі потреби - обмежити права користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначається в акті опису та арешту. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин. Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту. Під час проведення опису майна боржника - юридичної особи та накладення арешту на нього державний виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку.

За таких обставин, з системного аналізу вищезазначених положень норм чинного законодавства України вбачається, що державний виконавець має право використовувати відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку боржника. Таким чином, відповідність переліку майна боржника зазначеного в Акті опису й арешту майна даним бухгалтерського обліку Боржника - ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» свідчить про те, що Відповідач-1 при складанні Акту арешту й опису майна керувався вимогами Закону України «Про виконавче провадження».

Суд не приймає до уваги пояснення представників Позивача та Третьої особи-1 Чернюка О.В. про те, що опис та арешт майна ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» був здійснений державним виконавцем на підставі сфальсифікованих генеральним директором Третьої особи-1 Яремчуком О.О. фінансових документів, оскільки на час вирішення даного спору сторонами до матеріалів господарської справи не було долучено рішення компетентного суду, яким було б встановлено вину генерального директора ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» Яремчука О.О. у вчиненні вищезазначених протиправних дій.

Також, Суд не приймає до уваги доводи представників Позивача про невідповідності Акту опису й арешту майна вимогам законодавства у зв'язку з тим, що в останньому не зазначено ступінь зносу майна, з огляду на наступне.



Пунктом 4.2.1 Інструкції з організації примусового виконання судових рішень визначено, що ісля виявлення майна боржника державний виконавець проводить опис та арешт цього майна, про що складає акт. В акті опису та арешту майна боржника повинні бути вказані: а) назва кожного внесеного в акт предмета і його відмінні ознаки (вага, метраж, розмір, форма, вид, колір, товарний знак, проби, виробнича марка, дата випуску, ступінь зносу тощо); б) якщо вилучені предмети мають ознаки дорогоцінних металів, каменів органічного та неорганічного утворення, перлів тощо, то вони ретельно описуються з визначенням усіх особливих ознак, відповідним чином пакуються в конверт, прошиваються, підписуються державним виконавцем та іншими учасниками, які були присутніми під час опису; в) якщо проводилось опечатування предмета, зазначається, які предмети, приміщення, сховища були опечатані, кількість накладених печаток та спосіб опечатування; г) прізвище, ім'я та по батькові особи, якій передано майно на зберігання, а якщо майно передано на зберігання не боржнику, а іншій особі, - паспортні дані, її місце проживання (далі - зберігач); г) відмітка про роз'яснення зберігачеві майна обов'язків із збереження майна, попередження про кримінальну та іншу відповідальність, встановлену законодавством, за його розтрату, відчуження, приховування, підміну, пошкодження, знищення або інші незаконні дії з майном, на яке накладено арешт; д) якщо державний виконавець установив зберігачеві обмеження права користуватися майном, зазначаються вид, обсяги і строки обмеження; е) зауваження або заяви стягувача, боржника, осіб, що були присутні при описі. е) зауваження або заяви стягувача, боржника, осіб, що були присутні при описі.

Як вбачається з Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року, вказаний Акт відповідає вимогам п. 4.2.1 Інструкції з організації примусового виконання судових рішень, а саме: містить назву кожного внесеного в акт предмета і його відмінні ознаки, прізвище, ім'я та по батькові особи, якій передано майно на зберігання, її паспортні дані та місце проживання, відмітку про роз'яснення зберігачеві майна обов'язків із збереження майна.

Відповідно до пункту 4.3. Інструкції з організації примусового виконання судових рішень, визначення вартості, оцінка майна боржника проводяться державним виконавцем або суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання в установленому законодавством порядку

Суд звертає увагу на те, що в Акті опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року державним виконавцем зазначено, що описане та арештоване майно потребує експертного висновку. Таким чином, державним виконавцем не визначалась вартість арештованого майна, а відтак не зазначення ступеня зносу описаного майна в акті опису й арешту майна, хоча й є формальним порушенням вимог Інструкції з організації примусового виконання судових рішень, проте не свідчить про протиправність самого акту опису й оцінки майна та не вказує на протиправність оцінки арештованого майна.

Крім того, Суд зазначає, що в матеріалах справи відсутнє рішення компетентного суду щодо визнання протиправними дій державного виконавця щодо складення Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року та скасування вказаного Акту.

Частиною 1 статті 13 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторін призначає своєю постановою експерта або спеціаліста (у разі необхідності - кількох експертів або спеціалістів), а для оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання.

Відповідно до частин 1 та 2 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження», визначення вартості майна боржника проводиться державним виконавцем за ринковими



цінами, що діють на день визначення вартості майна. Для оцінки за регульованими цінами, оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, який провадить свою діяльність відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні". У разі якщо визначити вартість майна (окремих предметів) складно або якщо боржник чи стягувач заперечує проти передачі арештованого майна боржника для реалізації за ціною, визначеною державним виконавцем, державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна. Витрати, пов'язані з призначенням суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, несе сторона, яка оспорує вартість майна, визначену державним виконавцем.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено Судом, Постановою державного виконавця від 11.03.2013 р. ВП № 33599767 про визначення експерта, суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні призначено ТОВ "Оціночна компанія "ВЕГА" в особі Макогона Валентина Валентиновича експертом, суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання у виконавчому провадженні з примусового виконання наказу № 27/217.

За результатами проведеної оцінки майна боржника, 23.04.2013 р. ТОВ "Оціночна компанія "ВЕГА" було складено Звіт про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд, відповідно до якого ринкова вартість конструктивних елементів підймальних споруд боржника складає 4 902 000,00 грн. без ПДВ.

Частиною 3 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що державний виконавець повідомляє про результати визначення вартості чи оцінки майна сторонам. У разі якщо сторони не згодні з результатами визначення вартості чи оцінки, вони мають право подати державному виконавцю заперечення в десятиденний строк з дня надходження повідомлення. Сторона вважається ознайомленою з результатами визначення вартості чи оцінки арештованого майна, якщо їй надіслано повідомлення про результати визначення вартості чи оцінки майна рекомендованим листом за адресою, зазначеною у виконавчому документі, або за місцем фактичного проживання чи перебування такої сторони, достовірно встановленим державним виконавцем.

Однак, Суд звертає увагу на те, що в матеріалах справи відсутні докази на підтвердження того, що ПАТ АБ «Укргазбанк» у визначений частиною 3 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження» десятиденний строк надало державному виконавцю заперечення на складений суб'єктом оціночної діяльності звіт. Таким чином, Суд приходить до висновку, що Позивач погодився з встановленою Звітом про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд вартістю арештованого майна Третьої особи-1.

Суд не приймає до уваги доводи представників Позивача про те, що оцінено було зовсім інше майно, відсутнє в Акті опису й арешту державного виконавця, оскільки відповідно до Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року було описано та арештовано конструктивні елементи підймальних споруд, а при складенні Звіту про визначення ринкової вартості, вказані конструктивні елементи підймальних споруд було віднесено до підймальних споруд, які з них складаються. Таким чином, Суд приходить до висновку, що Звітом про визначення ринкової вартості було визначено вартість саме тих конструктивних елементів, які були зазначені в Акті опису й арешту майна серії АА №045674 від 28.02.2013 року.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судом, у зв'язку з непогодженням з вартістю, вказаною в Звіті про визначення ринкової вартості конструктивних елементів



підймальних споруд від 23.04.2013 року, Товариством з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі» 11.06.2013 року було подано клопотання про проведення його рецензування у встановленому законом порядку.

Постановою про призначення експерта, суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні від 13.06.2013 р. ВП №33599767 державним виконавцем призначено ПАТ Державна акціонерна компанія “Національна мережа аукціонних центрів” в особі начальника служби оцінки Снегурової Юлії Борисівни для проведення рецензування висновку з експертної оцінки майна, виконаного суб'єктом оціночної діяльності – ТОВ “Оціночна компанія “ВЕГА”.

Рецензією, складеною начальником служби незалежної оцінки 17.06.2013 р., встановлено, що звіт про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд від 23.04.2013 р. відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна, але має незначні недоліки, що не вплинули на достовірність оцінки.

Суд не приймає до уваги доводи представників Позивача про те, що Банк, в порушення частини 3 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження», не був повідомлений про результати рецензування Звіту про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд, оскільки приписами вказаної статті Закону України «Про виконавче провадження» передбачене повідомлення сторін виконавчого провадження про результати визначення вартості чи оцінки майна і не передбачений обов'язок державного виконавця направляти на адреси учасників виконавчого провадження результати рецензування звіту про оцінку майна.

Крім того, в Постанові Верховного Суду України від 20.10.2012 року у справі № 6-116цс12 зазначено, що порушення, допущені державним виконавцем при здійсненні своїх повноважень, передбачених Законом України "Про виконавче провадження" № 606-XIV від 21 квітня 1999 року, до призначення прилюдних торгів, у тому числі щодо відкриття виконавчого провадження, накладення арешту на майно, визначення вартості чи оцінки майна тощо (ст. ст. 18, 24-27, 32, 33, 55, 57 цього Закону), то такі дії (бездіяльність) державного виконавця підлягають оскарженню в порядку, передбаченому цим Законом (зокрема, ч. 7 ст. 24, ч. 4 ст. 26, ч. 3 ст. 32, ч. 3 ст. 36, ч. 2 ст. 57, ст. ст. 55, 85 Закону).

Отже, дії державного виконавця у виконавчому провадженні, які не стосуються правил проведення прилюдних торгів, мають самостійний спосіб оскарження й не можуть бути підставою для визнання прилюдних торгів недійсними.

Частиною 1 статті 52 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні та примусовій реалізації.

Відповідно до пункту 4.5 Інструкції з організації примусового виконання судових рішень, реалізація майна, на яке звернено стягнення, здійснюється відповідно до вимог статті 62 Закону України «Про виконавче провадження».

Реалізація арештованого майна, крім майна, вилученого з обігу згідно із законом, та майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, здійснюється шляхом його продажу на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах (стаття 62 Закону України «Про виконавче провадження»).

Пунктом 3.1. Порядку реалізації арештованого майна визначено, що Організатор аукціону проводить аукціон за заявкою державного виконавця, у якій зазначається початкова ціна майна, що виставляється на аукціон. До заявки, зокрема, додаються: копія виконавчого



документа, а в разі наявності зведеного виконавчого провадження також довідка державного виконавця щодо загальної кількості виконавчих документів та суми, що підлягає стягненню за ними; копія акта опису й арешту майна; копії документів, що характеризують майно, та копії правовстановлювальних документів, що підтверджують право власності або право користування майном; документ, що підтверджує вартість майна (експертний висновок, акт оцінки майна);

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судом, 21.06.2013 року Державною виконавчою службою України направлено Генеральному директору ПП «Нива-В.Ш.» Заявку про реалізацію арештованого майна, що належить Товариству з обмеженою відповідальністю «Міжнародний центр торгівлі». До вказаної заявки додано: копію наказу, копію постанови про відкриття виконавчого провадження; копію акту опису й арешту майна, копію висновку з експертної оцінки майна. Однак, Суд зазначає, що недолучення державним виконавцем до Заявки про реалізацію арештованого майна копій правовстановлюючих документів та документів, які характеризують майно, хоча й є формальним порушенням вимог Порядку реалізації арештованого майна, проте не свідчить про протиправність проведення Аукціону з реалізації арештованого рухомого майна. Також, вказане не підтверджує доводи Позивача стосовно того, що відсутність вказаних документів позбавила можливості інших потенційних покупців прийняти участь у аукціоні з реалізації арештованого майна. Крім того, Суд звертає увагу на те, що в Акті опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року та Звіті про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд від 23.04.2013 р., які було додано до Заявки про реалізацію арештованого майна, наявна вся необхідна інформація щодо елементів підймальних споруд.

21.06.2013 року між Державною виконавчою службою України та ПП «Нива-В.Ш.» укладено Договір № 13/25 про надання послуг по організації і проведенню аукціону з реалізації арештованого рухомого майна на підставі Наказу Господарського суду міста Києва від 27.03.2012 р. № 27/217, Акту опису й арешту майна від 28.02.2013 року серії АА №045674 та Звіту про визначення ринкової вартості конструктивних елементів підймальних споруд від 23.04.2013 р.

08.07.2013 року Проведено аукціон з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі», оформлений Протоколом № 13/25/1 від 08.07.2013 року.

Відповідно до Протоколу № 13/25/1 від 08.07.2013 року, переможцем аукціону з реалізації конструктивних елементів підймальних споруд визначено ТОВ «Підйомні машини», ціна продажу 4 905 000,00 гривень.

26.07.2013 року старшим державним виконавцем відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби, на підставі Протоколу проведення аукціону №13/25/1, складено Акт № 33599767/5 державного виконавця про проведення аукціону, з якого вбачається, що аукціон відбувся з дотриманням вимог Закону України «Про виконавче провадження».

Суд не приймає до уваги доводи представників Позивача про те, що за результатами торгів від 08.07.2013 року було продано інше майно, ніж те, яке передавалося державним виконавцем на реалізацію та те, що фактично були реалізовані цілісні підймальні споруди, які не передавались державним виконавцем на реалізацію та взагалі не були виявлені та описані в ході виконавчого провадження, з огляду на наступне.

Відповідно до пункту 1.3. Договору № 13/25 про надання послуг по організації і проведенню аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, на аукціон передається



рухоме майно з наступною характеристикою: рухоме майно арештоване при примусовому виконанні виконавчого документа: наказ № 27/217 від 27.03.2012 року Господарського суду міста Києва. Акт опису й арешту майна: від 28.02.2013 року № серії АА № 045674. Найменування майна, яке підлягає реалізації на аукціоні: рухоме майно: конструктивні елементи підймальних споруд.

Розділом «номер і найменування лота» Протоколу проведення аукціону №13/25/1 визначено, що на аукціон виставлено Лот № 1 конструктивні елементи підймальних споруд, а саме: конструктивні елементи підймальних споруд IGO 36, MC 310 K12, MDT 178, MC 235 D, MC 175B, GTP 1500, MCM, TPM.

Таким чином, Суд зазначає, що на аукціоні 08.07.2013 року було реалізовано конструктивні елементи підймальних споруд, які описані та арештовані відповідно до Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року та які Звітом про визначення ринкової вартості були віднесені до підймальних споруд, які з них складаються.

Крім того, з Акту державного виконавця про проведення аукціону №33599767/5 від 26.07.2013 р. вбачається, що перелік рухомого майна, що було реалізоване на користь ТОВ «Підйомні машини» за ціною 4 905 000,00 грн., відповідає майну, яке було описано та арештовано згідно Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 р.

Також, Суд не погоджується з доводами Позивача про те, що оспорюваним договором купівлі-продажу було порушено порядок визначення ціни договору, оскільки вартість майна, яке згодом було передано на реалізацію до ПП «Нива-В.Ш.», визначено всупереч вимогам статей 52, 57, 58 та 62 Закону України «Про виконавче провадження».

Відповідно до частин 1 та 5 статті 180 Господарського кодексу України, Зміст господарського договору становлять умови договору, визначені угодою його сторін, спрямованою на встановлення, зміну або припинення господарських зобов'язань, як погоджені сторонами, так і ті, що приймаються ними як обов'язкові умови договору відповідно до законодавства. Ціна у господарському договорі визначається в порядку, встановленому цим Кодексом, іншими законами, актами Кабінету Міністрів України.

Частиною 1 статті 58 Закону України «Про виконавче провадження», визначення вартості майна боржника проводиться державним виконавцем за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна.

Як було встановлено Судом раніше, відповідно до Акту опису й арешту майна серії АА № 045674 від 28.02.2013 року було описано та арештовано конструктивні елементи підймальних споруд, а при складенні Звіту про визначення ринкової вартості, вказані конструктивні елементи підймальних споруд було віднесено до підймальних споруд, які з них складаються. Таким чином, Звітом про визначення ринкової вартості було визначено вартість саме тих конструктивних елементів, які були зазначені в Акті опису й арешту майна серії АА №045674 від 28.02.2013 року.

Таким чином, доводи Позивача про те, що Звітом було оцінено зовсім інше майно, яке було відсутнє в Акті опису й арешту майна, а тому договором купівлі-продажу було був порушений порядок визначення ціни договору є необґрунтованими та безпідставними.

Отже, враховуючи вищевикладені положення норм чинного законодавства України та приймаючи до уваги встановлені фактичні обставини справи, Суд приходить до висновку, що позовні вимоги Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» в частині визнання недійсним договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного між Приватним підприємством «Нива-В.Ш.» та Товариством з обмеженою відповідальністю



«Підйомні машини» за результатами проведення аукціону 08.07.2013 року, оформленого Протоколом проведення аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» № 13/25/1 від 08.07.2013 року, та Актом державного виконавця про проведення аукціону № 33599767/5 від 26.07.2013 року та визнання недійсними прилюдних торгів, проведених 08.07.2013 року Приватним підприємством «Нива-В.Ш.» у формі аукціону з реалізації арештованого рухомого майна, яке належить ТОВ «Міжнародний центр торгівлі» є необґрунтованими та не підлягають задоволенню.

Також не підлягають задоволенню позовні вимоги Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» в частині застосування наслідків недійсності договору купівлі-продажу рухомого майна, укладеного за результатами проведення аукціону 08.07.2013 року, а саме: зобов'язання ТОВ «Підйомні машини» повернути ПП «Нива-В.Ш.» все майно, одержане за недійсним договором купівлі-продажу, як похідні.

Відповідно до статті 49 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору залишаються за Позивачем.

На підставі викладеного, керуючись статтями 32, 33, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, Господарський суд міста Києва, -

ВИРІШИВ

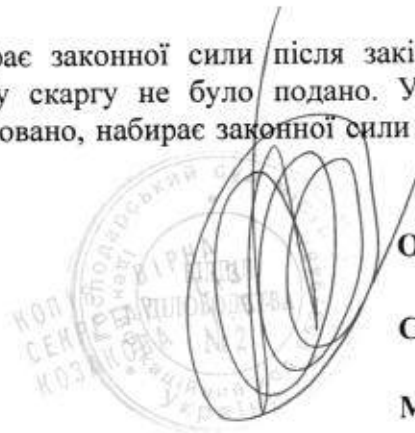
1. В позові Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» - відмовити повністю.

2. Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Головуючий суддя

Суддя

Суддя



О.В. Чинчин

С.В. Стасюк

М.О. Любченко